

Drept administrativ. Caiet de seminar. Partea I

Autor: Mata, Dan Constantin
Editura: UNIVERSUL JURIDIC
Cod de bare: 9786063919893

Descriere produs

Lucrarea a fost concepută pentru a fi un instrument util în efortul de aprofundare a instituțiilor dreptului administrativ și de recapitulare a aspectelor esențiale în scopul promovării cu succes a testelor și examenelor din această materie.

Cuprinsul lucrării. Lucrarea cuprinde 14 teme de seminar, care se studiază, în mod tradițional, în primul semestru de predare a dreptului administrativ (aspectele introductive ale disciplinei, noțiunile fundamentale, organizarea administrației publice, funcția publică și funcționarul public). Structura fiecărei teme cuprinde o scurtă introducere teoretică, urmată de delimitarea principalelor teme de dezbateră, prezentarea unor grile de verificare a cunoștințelor, spețe și extrase de jurisprudență.

Puncte forte. Introducerea teoretică sintetizează aspectele esențiale ale temei analizate, astfel încât fiecare participant la seminar să fie în măsură să se poată implica într-o discuție aplicată. Temele de dezbateră cuprind aproximativ 20 de întrebări și cerințe didactice în scopul fixării cunoștințelor și delimitării problemelor controversate. Evaluarea prin intermediul grilelor permite fiecărui participant la seminar, dar și echipelor de l...

COLECȚIA EXAMENE

DAN CONSTANTIN MÂȚĂ

CLAUDIU GEORGE PUPĂZAN

IOAN DUMITRU APACHIȚEI

DREPT ADMINISTRATIV

Caiet de seminar

Partea I

Ediția a II-a, revizuită și adăugită

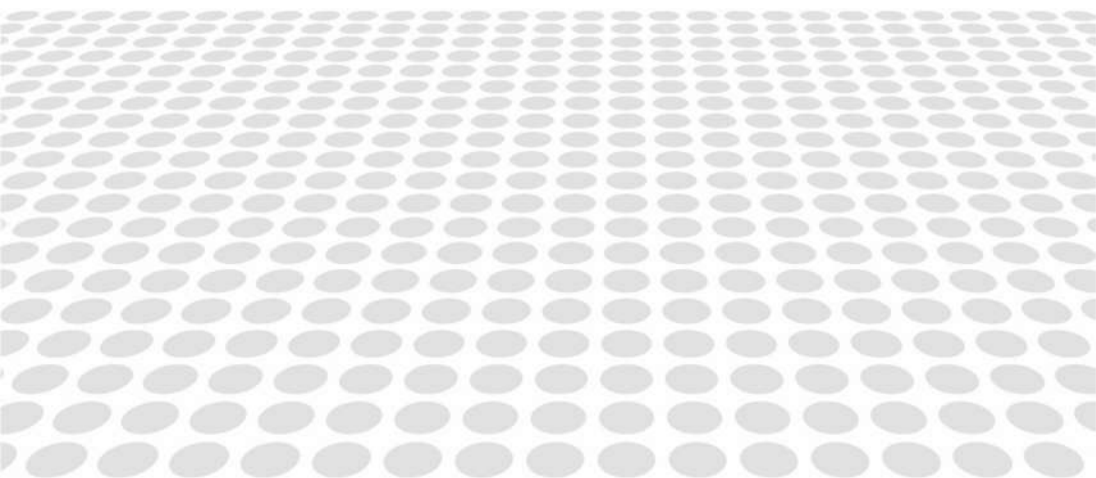
DAN CONSTANTIN MÂȚĂ
CLAUDIU GEORGE PUPĂZAN
IOAN DUMITRU APACHIȚEI

DREPT ADMINISTRATIV

Caiet de seminar

Partea I

Ediția a II-a, revizuită și adăugită

Universul Juridic

București

-2026-

Tema de seminar 1

Administrația publică. Noțiunile fundamentale ale dreptului administrativ

I. Aspecte teoretice

1. Administrația publică reprezintă instrumentul principal prin care statul român își realizează funcția executivă, organizând punerea în aplicare a legii și prestând servicii publice esențiale, în scopul asigurării bunăstării comunității naționale.

Conceptul de administrație publică este analizat în doctrina de specialitate sub două accepțiuni. În **sens organic**, structural sau formal, administrația publică este concepută ca o sumă de autorități și instituții publice, care îndeplinesc, în baza și în vederea executării legii, o activitate specifică. Privită din această perspectivă, administrația publică este compusă, pe de-o parte, din autoritățile administrației centrale sau de stat: Președintele României, Guvernul, ministerele și alte organe de specialitate subordonate Guvernului¹, autoritățile administrative centrale autonome² și prefectul, iar, pe de altă parte, din autoritățile administrației publice locale: consiliul județean, consiliul local, președintele consiliului județean și primarul.

În **sens material** sau obiectiv, administrația publică este privită ca o activitate ce se desfășoară pe trei dimensiuni. Prima este componenta *dispozitivă* ce implică dreptul administrației ca, în cadrul raporturilor de

¹ Organele de specialitate ale administrației publice centrale, altele decât ministerele, sunt cunoscute sub diferite denumiri: agenții, autorități, oficii, inspecții, inspectorate etc. Spre exemplu: Agenția Națională pentru Resurse Minerale, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, Inspecția Muncii, Inspectoratul de Stat în Construcții.

² Aceste autorități sunt în raporturi de colaborare instituțională cu Guvernul. Cu titlu de exemplu, putem aminti: Autoritatea de Supraveghere Financiară, Avocatul Poporului, Serviciul Român de Informații, Banca Națională a României sau Agenția Națională de Integritate.

subordonare, să redacteze acte normative, să dea dispoziții, să exercite prerogativa de control și să dispună, obiectiv, măsuri ce privesc suspendarea sau revocarea actelor administrative. Cea de-a doua componentă este activitatea de *execuție* prin care administrația publică organizează executarea legii sau execută în concret legea, prin emiterea ori încheierea de acte juridice sau prin săvârșirea de diferite fapte materiale cu consecințe juridice. Ultima componentă este activitatea de *prestație* prin care administrația publică organizează și asigură buna funcționare a serviciilor publice.

Instrumentele de care se folosește administrația publică în desfășurarea activității sale sunt: actele administrative de autoritate, contractele administrative, faptele materiale juridice și operațiunile administrative sau tehnico-materiale.

Actele administrative de autoritate sunt manifestări unilaterale și exprese de voință ale administrației, date cu scopul de a produce efecte juridice, în sensul de a da naștere, modifica sau stinge raporturi juridice.

Contractele administrative sunt acorduri încheiate între administrația publică și un alt subiect de drept, de regulă, o persoană fizică sau juridică, în scopul realizării unui interes public, sub un regim de drept administrativ. Acestea pot avea ca obiect: executarea lucrărilor publice, achizițiile publice sau valorificarea bunurilor proprietate publică.

Faptele materiale juridice sunt transformări în lumea materială înconjurătoare de care legea leagă producerea unor efecte juridice independent de existența unei manifestări de voință în acest sens. Acestea pot fi clasificate în acțiuni umane (cum sunt contravențiile) și evenimente naturale (nașterea sau decesul unei persoane ori calamitățile naturale).

Operațiunile administrative sau tehnico-materiale sunt activități ale administrației care nu produc prin ele însele efecte juridice, dar care ajută ca actele administrative să fie emise, adoptate sau încheiate în mod valabil. Avem în vedere, fără a face o enumerare limitativă, avizele, rapoartele, referatele, expunerile de motive, notele de fundamentare sau procesele-verbale ale ședințelor organelor administrative colegiale.

Doar din rațiuni didactice și pentru o mai bună înțelegere a conceptelor, se face diferențierea între cele două accepțiuni ale administrației publice (în sens organic și material). În practică însă cele două dimensiuni nu pot fi